

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 145/18

ע"פ 3431/18

לפני :
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופט א' שטיין

המערער בע"פ 145/18 : עאמר הניה

המערער בע"פ 3431/18 : רותם מאיר

נ ג ד

המשיבה בע"פ 145/18 ובע"פ
מדינת ישראל : 3431/18

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב'
השופט ד' כהן) בת"פ 52633-02-17 מיום 12.11.2017

תאריך הישיבה : י"ג בכסלו התשע"ט (21.11.2018)

בשם המערער בע"פ 145/18 : עו"ד מוטי יוסף

בשם המערער בע"פ 3431/18 : עו"ד אורי דינגי

בשם המשיבה בע"פ 145/18
וע"פ 3431/18 : עו"ד נעימה חנאווי-כראם

פסק-דין

המערערים הורשעו על יסוד הודאה בעבירה של קשירת קשר והצתה. המערער
בע"פ 3431/18 צירף הליך נוסף של התפרצות לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה.

המערערים טוענים כי עונשי המאסר בפועל שהוטלו עליהם חורגים מרמת
הענישה המקובלת, בהינתן אפיון של עבירות ההצתה והודייתם בעבירות שיוחסו
להם בגדר הסדר.

בנוסף, בא כוח המערער בע"פ 3431/18 שם דגש על כניסתו להליך שיקום מחוץ לכותלי הכלא. בעניין זה לא מצאנו כי חומרת העבירות בנסיבות המקרה מצדיקה קטיעת המאסר לשם פתיחתו של הליך שיקום, מה גם שכפי שעולה מהתסקיר המשלים, המערער בע"פ 3431/18 מסרב לעבור טיפול גמילה בין כותלי הכלא.

בהתייחס לרמת הענישה, אין מחלוקת בין הצדדים כי הענישה היא ברף הגבוה, הגם שלשיטת המדינה הדבר אינו מצדיק התערבות.

אנו סבורים כי יש ליתן משקל לעובדה כי ההרשעה היא פועל יוצא של הסדר, שחסך שמיעת הליך ראיות מורכב.

בנסיבות אלו, אין מקום לעלות את רף הענישה, ויש מקום ליתן משקל מתאים להודיית המערערים. משכך, אנו מפחיתים 10 חודשי מאסר מעונש המאסר בפועל שנגזר על המערערים. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

ניתן היום, י"ג בכסלו התשע"ט (21.11.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט